

6

Mededelingen

Mededelingen

De voorzitter:

Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Roemer, Smits, Keijzer en Ulenbelt.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De voorzitter:

Ik heb een brief ontvangen van onze collega mevrouw Sap, die ik u nu zal voorlezen.

"Geachte voorzitter, beste Anouchka,

Ik had me mijn afscheid van de politiek anders voorgesteld. Toen ik in september 2008 mijn entree maakte, sprak de Miljoenennota hoopvol van een breed welvaartsbegrip en stond de staatschuld op een historisch laag niveau van 40%. Nu ik in oktober 2012 vertrek, is dat brede welvaartsbegrip volledig achter de horizon verdwenen en eist de staatschuld met een recordniveau van 72% weer alle aandacht op. Het zou te veel eer zijn om deze ontwikkeling op het conto van mijn financieel woordvoerschap en politiek leiderschap te schrijven. Daarover zal zelfs de partijtop van GroenLinks het met me eens zijn.

Maar u weet, en ik weet ook, dat dit niet de werkelijke reden is van mijn vertrek uit het parlement. Dat is het interne en partijpolitieke conflict dat volgde op een slechte verkiezingsuitslag en dat u via de media nauwkeurig heeft kunnen volgen. Dit is de plaats noch de tijd om daarbij stil te staan. Via u wil ik wel al die mensen bedanken die mij de afgelopen weken hartverwarmende berichten hebben gestuurd. Ik dank de leden en kiezers van GroenLinks die hun vertrouwen in mij hebben uitgesproken en ik bedank hen en al die anderen die mij ook de afgelopen weken zijn blijven steunen. Het spijt me erg dat ik hen moet teleurstellen door mijn Kamerlidmaatschap te moeten neerleggen.

In de vier jaar dat ik Kamerlid was, is de wereld als een gevolg van de financieel-economische crisis veranderd. Deze crisis heeft zichtbaar gemaakt dat de Haagse politiek nog maar weinig grip heeft op basale economische ontwikkelingen die het leven van mensen bepalen. Of je morgen nog een baan hebt, overmorgen nog een dak boven het hoofd en of er een toekomst is voor je kinderen: het zijn zaken die op het wereldtoneel en in de directiekamers van bankiers blijken te worden bepaald.

Ik ben er ten diepste van overtuigd dat dit nieuwe besef van internationale afhankelijkheid ertoe moet leiden dat de politiek zich meer op Europees en internationaal niveau organiseert. Alleen als zij zich minder verliest in de waan van de dag en in plaats daarvan richt op het gezamenlijk aanpakken van de grote internationale uitdagingen herwint de politiek aan zeggingskracht. Hoe borgen we de mensenrechten wereldwijd? Hoe zorgen we dat welvaart terechtkomt waar deze nodig is? Hoe houden we de planeet leefbaar voor volgende generaties? Deze vragen zijn altijd mijn politieke leidraad geweest.

Zo heb ik met veel voldoening deel uitgemaakt van de commissie-De Wit I, het parlementaire onderzoek naar de structurele oorzaken van de financiële crisis. Ondanks grote verschillen in politieke opvatting hebben wij gezamenlijk vergaande conclusies getrokken. Ik hoop dat de Kamer de belangrijkste conclusie, over het scheiden van nuts- en zakenbanken, nu snel en voortvarend ter hand neemt. Verandering van de structuur van het bankwezen is een noodzakelijk beschermingsmechanisme tegen een volgende crisis.

Indachtig mijn politieke leidraad heb ik als kersverse fractievoorzitter verantwoordelijkheid genomen voor de politietrainingsmissie naar Kunduz. Helaas is de missie vanaf het begin ten prooi geweest aan politieke polarisatie, karikaturen en negatieve beeldvorming. Ik hoop van harte dat een evaluatie te zijner tijd ruimte biedt voor een oprechte beoordeling van nut en noodzaak, zodat de waardevolle ervaring die Nederland bezit op het vlak van politietraining en opbouw van de rechtsstaat, kan worden benut. De Nederlandse vrouwen en mannen in Kunduz, Mazar-e-Shariff en Kabul laten dag in dag uit zien hoe je naleving van mensenrechten in de weerbarstige praktijk bevordert. Ik wil hier nog eens mijn grote waardering uitspreken voor hun moeilijke maar waardevolle werk.

De beste herinneringen uit mijn politieke loopbaan koester ik aan het Lenteakkoord, waarvoor GroenLinks samen met D66 en ChristenUnie de basis legde. Dit was politiek naar mijn hart: voorbij de polarisatie, zonder taboes samenwerkend en met het vizier gericht op het oplossen van grote maatschappelijke problemen. Hoewel de politieke en maatschappelijke euforie over het Lenteakkoord ruim voor de verkiezingen verdampte, ben ik er trots op dat GroenLinks voor het eerst landelijke verantwoordelijkheid kon nemen en sociale en groene resultaten boekte waarvan de formatieonderhandelaars nu profiteren. En ik denk met warmte terug aan de effectieve samenwerking met mijn politieke collega's.

Mijn verblijf hier was niet zonder rumoer, mijn opvattingen waren af en toe omstreden, daar ben ik me van bewust. Maar volksvertegenwoordiger word je niet om te behagen maar om te strijden voor je idealen en voor de mensen om wie je geeft. Het was mij een grote eer om volksvertegenwoordiger te zijn. Ik bedank de collega's met wie ik vele levendige debatten heb gevoerd en zo fijn heb samengewerkt. Bovenal bedank ik de medewerkers van de GroenLinks-fractie en alle medewerkers van de Tweede Kamer voor de fantastische en vriendschappelijke ondersteuning. Ik wens jullie allen het allerbeste!

Jolande Sap"

(applaus)

De voorzitter:

Mevrouw Sap, Jolande, heeft mij laten weten dat zij vandaag niet aanwezig is. Ik weet echter dat zij thuis, samen met haar gezin, kijkt naar het voorlezen van de brieven. Daarom zal ik toch het woord rechtstreeks tot haar richten.

Beste Jolande,

Sinds 2 september 2008 bent u lid van de Tweede Kamer. Op de dag van uw beëdiging hield u binnen enkele uren daarna uw maidenspeech in een debat over mantelzorg waarmee u groot ontzag en waardering oogstte. Ik was

daar destijds als woordvoerder van de VVD-fractie getuige van.

U maakte al snel naam als specialist op het terrein van gezondheidszorg, financiën en sociale zekerheid. U viel op door uw deskundigheid en uw gevoel voor mensen. Samen met Ineke van Gent, uw fractiegenote, diende u in 2008 al een initiatiefvoorstel in over langdurig zorgverlof. In december 2009 werd u door de parlementaire pers gekozen als politiek talent van dat jaar. Wij kwamen samen terug van een werkbezoek uit Groningen toen u dat nieuws hoorde. U was trots en beduusd dat u in zo'n korte tijd dit al had bereikt. In de wandelgangen werd toen al stiekem gefluisterd dat u de gedoodverfde opvolgster van Femke Halsema zou worden.

Na het terugtreden van Femke Halsema werd u op 16 december 2010 gekozen als voorzitter van de GroenLinksfractie. Ondanks de korte tijd dat u pas lid was van de Tweede Kamer, blaakte u van zelfvertrouwen. U werd het nieuwe politieke gezicht van de fractie, met een altijd vrolijke blik en een warm woord voor collega's. U maakte uw debuut in het fractievoorzittersdebat alsof u deze rol al jaren vervulde, zelfverzekerd en realistisch.

U kruiste over uiteenlopende onderwerpen de degens met uw politieke opponenten. Niet onvermeld mag blijven dat u lid bent geweest van de Parlementaire Onderzoekscommissie Financieel Stelsel, waaraan u een niet onbelangrijke inbreng hebt geleverd.

Uw laatste optreden was tijdens het debat met de informateurs over het tussenakkoord van VVD en PvdA, kort voordat u aftrad. Opnieuw sprak u daar vol trots over het mede door GroenLinks bereikte Lenteakkoord.

U mag terugkijken op een politieke periode waaraan u een vakkundige, gedreven, moedige en strijdbare invulling heeft geleverd. Na het opzeggen van het vertrouwen in u zag u geen andere mogelijkheid dan uw functie als politiek leider, fractievoorzitter en Kamerlid van GroenLinks neer te leggen. U deed dit met pijn in het hart.

In een interview heeft u zichzelf onlangs als volgt gekarakteriseerd: "Ik ben een ongelooflijke doorzetter. Als de berg hoger wordt, ga ik harder trappen. Van tegenslag word ik strijdlustiger, scherper en sterker." Ik hoop dat we daar op enig moment de resultaten van mogen vernemen. Uw flexibiliteit en uw aangeboren optimistische levenshouding staan daar zeker borg voor. Het ga u goed.

(applaus)

De voorzitter:

Wij gaan weer over tot de orde van de dag.

Op de tafel van de Griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.